

Чуждѣ је хуркѣ попряла.
 Богданъ Радулу думаше:
 „Радуле, братецъ, по-малѣкѣ!
 Хайде, Радуле, да идемъ
 Чужды ратае да станемъ,
 Старѣ си майкѣ да хранимъ,
 Както је тја насъ хранила.“

Това је било нѣшто, па дошло нѣшто,
 та го изнало и останѣло ништо.

Једни пѣтници нашли јединъ сръпъ и се
 спрѣли да се чудятъ и да се пѣтатъ: какво
 је това нѣшто? Мыслили, мыслили и най-
 сетнѣ отсѣкли помежду си да пѣтатъ разум-
 ный Радославъ. Той дошѣлъ, зялъ сръпа въ
 рѣцѣ-тѣ си, гядалъ го, гядалъ и казалъ:
 „Това је било нѣшто, па дошло нѣшто, та го
 изнало и останѣло ништо.“

Волъ и орало.

Волъ-тѣ рѣклъ на орало-то: „омрѣзнѣ
 ми да тја влѣкѣ!“ Орало-то отговорило му:
 „омрѣзнѣ ми да тја храни.“

6.

СГРАДЫ, КОРАБѢ И КОЛЕСНИЦИ.

Сграды: црѣква, училиште, кѣшта, плѣ-
 вна, оборъ, водѣница.